

DOŠLO DNE 16-01-2015

D 70

UOHSX006Q1LE

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R73/2014/VZ-1619/2015/323/BRy

Brno: 16. ledna 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 7. 3. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 10. 3. 2014, podaném navrhovatelem –

- společností **HANTÁLY a.s.**, IČO 42324068, se sídlem Tovární 345/22, 691 06 Velké Pavlovice,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-4519/2014/523/HBo ze dne 28. 2. 2014, vydaném k zajištění účelu správního řízení vedeného ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Obce Vranovice**, IČO 00283720, se sídlem Školní 1, 691 25 Vranovice, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 17. 2. 2014 společností Eurovision, a.s., IČO 27691845, se sídlem Veveří 102, 616 00 Brno,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Svoz komunálního odpadu v obci Vranovice**“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek dne 22. 11. 2013 pod ev. č. zakázky 370721,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-4519/2014/523/HBo ze dne 28. 2. 2014

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 10. 2. 2014 návrh společnosti HANTÁLY a.s., IČO 42324068, se sídlem Tovární 345/22, 691 06 Velké Pavlovice (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele Obce Vranovice, IČO 00283720, se sídlem Školní 1, 691 25 Vranovice, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 17. 2. 2014 společností Eurovision, a.s., IČO 27691845, se sídlem Veveří 102, 616 00 Brno (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Svoz komunálního odpadu v obci Vranovice“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek dne 22. 11. 2013 pod ev. č. zakázky 370721 (dále jen „**veřejná zakázka**“). Za účastníky správního řízení Úřad označil navrhovatele a zadavatele.
2. Navrhovatel společně s podáním návrhu složil na účet Úřadu kauci ve výši 100 000 Kč.

II. Napadené usnesení

3. K zajištění účelu správního řízení vydal dne 28. 2. 2014 Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-4519/2014/523/HBo (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým v části 1. výroku určil navrhovateli lhůtu sedmi dnů ode dne doručení napadeného usnesení, ke složení kauce podle ust. § 115 odst. 1 zákona částkou ve výši 1 900 000 Kč a k doplnění návrhu na zahájení správního řízení o doklad o složení doplatku kauce dle ust. § 114 odst. 3

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

zákona. Částí 2. výroku pak Úřad dle ust. § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení přerušil do doby provedení úkonů, stanovených v části 1. výroku napadeného usnesení.

4. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad uvedl, že ve smyslu ust. § 114 odst. 3 zákona, musí návrh vedle obecných náležitostí podání mimo jiné obsahovat i doklad o složení kauce podle ust. § 115 odst. 1 zákona. Dle ust. § 115 odst. 1 zákona se výše kauce určuje jako 1% z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky, nejméně ve výši 50 000 Kč, nejvýše pak ve výši 2 000 000 Kč. V případě, kdy není možné nabídkovou cenu stanovit, nebo je nabídková cena při zadání rámcové smlouvy stanovena pouze jako cena za jednotku plnění, či v případě návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy pak výše kauce činí 100 000 Kč.
5. Úřad z provedeného dokazování zjistil, že smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky má být uzavřena na dobu neurčitou, když tak služby, jež jsou předmětem plnění, budou poskytovány na předem neomezenou dobu. Z uvedeného důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného usnesení a stanovil výši kauce vypočtené z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky na 2 000 000 Kč. Současně v odůvodnění napadeného usnesení Úřad upozornil navrhovatele na procesní následky vyplývající z ustanovení § 117a písm. b) zákona pro případ, že kauce nebude v zákonné výši doplacena ani v dodatečně stanovené lhůtě. Úřad pak současně správní řízení přerušil.

III. Námitky rozkladu

6. Dne 7. 3. 2014 obdržel Úřad v zákonné lhůtě rozklad navrhovatele ze stejného dne. Dnem 7. 3. 2014 tak bylo zahájeno správní řízení o rozkladu.
7. Navrhovatel v podaném rozkladu rozporuje závěry Úřadu obsažené v napadeném usnesení. Dle názoru navrhovatele není možné nabídkovou cenu určit, neboť cena, která má být zaplácena za plnění veřejné zakázky je vázána na minimálně 2 proměnné, jimiž jsou počet obyvatel a délka trvání smlouvy. Proto se domnívá, že kauci ve výši 100 000 Kč složil správně.
8. Navrhovatel dále poukázal na to, že argumentaci Úřadu, směřující k tomu, že služby, které jsou předmětem veřejné zakázky, budou poskytovány po neomezeně dlouhou dobu, považuje za chybnou až absurdní s tím, že takový závěr Úřadu považuje za těžko obhajitelný. K tomu navrhovatel poukázal na skutečnost, že sama smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky obsahuje několik důvodů, pro které může být ukončena, přičemž jedním z těchto důvodů je i možnost výpovědi, kterou je možné podat i bez uvedení důvodu. Navrhovatel tak neměl a nemohl mít žádné legitimní očekávání, že by služby mohly být poskytovány po neomezeně dlouhou dobu. Současně navrhovatel uvedl, že pokud by 1 % z celkové ceny veřejné zakázky mělo překročit částku 2 000 000 Kč, pak by při ceně 421,25 Kč/rok/obyvatel a při počtu obyvatel obce Vranovice 2 102 k datu 1. 1. 2013, tyto služby musel poskytovat po dobu 113 let.
9. Dle názoru navrhovatele je výklad provedený Úřadem v přímém rozporu s čl. 36 odst. 1 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina základních

práv a svobod“), neboť implikuje nepřipustnou míru zásahu do základního práva navrhovatele domáhat se ochrany svých práv u příslušného správního orgánu.

Závěr rozkladu

10. S ohledem na výše uvedené navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

11. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení postupem podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

12. Po projednání rozkladu a příslušného spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného usnesení, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž jsem s přihlédnutím k závěru rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
13. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného usnesení.

V. K námitkám rozkladu

14. Navrhovatel v podaném rozkladu vznesl námitku proti závěru Úřadu o tom, že plnění ze smlouvy bude poskytováno po neomezeně dlouhou dobu, když tak Úřad stanovil kauci ve výši 2 000 000 Kč, přičemž tento závěr Úřadu považoval za chybný. K této námitce uvádím, že se s touto námitkou navrhovatele a k ní směřující argumentací neztotožňuji.
15. Zákon v ust. § 115 odst. 1 stanoví, že s podáním návrhu je navrhovatel povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky, nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 2 000 000 Kč. V případě, že není možné stanovit nabídkovou cenu navrhovatele nebo že nabídková cena, která je předmětem hodnocení, je při zadávání rámcové smlouvy stanovena pouze jako cena za jednotku plnění nebo v případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy, je navrhovatel povinen složit 100 000 Kč.
16. Z uvedeného ustanovení zákona vyplývá, že povinnost navrhovatele složit kauci ve výši 100 000 Kč je stanovena pouze pro případy, kdy není možné stanovit nabídkovou cenu navrhovatele nebo pokud jde o rámcovou smlouvu, kdy je cena stanovena pouze za jednotku plnění, nebo při podání návrhu na zákaz plnění ze smlouvy.
17. V rozhodovaném případě však navrhovatel nepodával svůj návrh jako návrh na zákaz plnění ze smlouvy, když šlo o návrh na přezkoumání úkonu zadavatele a ani nepodával návrh, který

by směřoval do zadávacího řízení, při němž by měla být uzavřena rámcová smlouva. Navrhovatel tedy podával návrh na přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky. V řízení provedeném Úřadem pak bylo prokázáno, že navrhovatel v podané nabídce vyčíslil nabídkovou cenu částkou 421,25 Kč/rok/obyvatel. Tuto vyšší nabídkové ceny ostatně uváděl i sám navrhovatel v podaném rozkladu. Je tedy zřejmé, že nabídkovou cenu navrhovatele stanovit lze, neboť ji sám v podané nabídce vyčíslil. V rozhodovaném případě tak nejde o zákonem předvídanou situaci, pro kterou by navrhovatel byl povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč, neboť stanovit nabídkovou cenu navrhovatele lze. S ohledem na to, že nabídkovou cenu navrhovatele je možné stanovit, pak jde o druhou zákonem předvídanou situaci, a to, že navrhovatel byl povinen s návrhem na přezkoumání úkonů zadavatele složit kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky, nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 2 000 000 Kč.

18. Úřad v rozhodovaném případě vycházel z ust. § 115 odst. 1 věta 1 zákona ve znění zákona účinného ke dni zahájení zadávacího řízení, podle kterého se kauce vypočítá ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky. Vzhledem k tomu, že plnění veřejné zakázky mělo probíhat na základě smlouvy uzavřené na dobu neurčitou, pak taková uzavřená smlouva by trvala neurčitě dlouhou dobu. Za takového stavu je pak závěr Úřadu, že pokud bude smlouva uzavřená na plnění veřejné zakázky trvat po neomezenou dobu, pak 1 % z nabídkové ceny za takovou dobu vždy překročí částku 2 000 000 Kč, závěrem správným. Takový závěr současně zcela odpovídá znění ust. § 115 odst. 1 zákona, který Úřadu nedává ani jinou možnost výpočtu kauce, než jak učinil v daném případě. Významový smysl novely zákona zákonem č. 55/2012 Sb. doplněného sousloví „za celou dobu plnění veřejné zakázky“ lze nepochybně v případě veřejných zakázek, jejichž předmětem je smlouva uzavřená na dobu neurčitou, z textu ustanovení § 115 odst. 1 zákona dovodit, tak jak to v daném případě učinil Úřad. Ze znění uvedeného zákonného ustanovení tedy vyplývá, že dobou plnění předmětu veřejné zakázky je celá doba, na kterou byla smlouva uzavřena, v tomto případě tedy doba neurčitá. Za celou dobu plnění veřejné zakázky je tedy třeba u daného typu smluv považovat celou tuto neurčitou dobu, tedy libovolně dlouhou dobu, trvající až do případného ukončení smlouvy, kterýžto okamžik není předem zadavateli, účastníkům zadávacího řízení ani Úřadu znám. Jazykovým výkladem daného ustanovení nelze ani dospět k jinému chápání jeho významu, než jaký učinil Úřad v daném případě.
19. K výše uvedenému tedy shrnuji, že výklad Úřadu, který v případě smluv, uzavíraných v zadávacím řízení na dobu neurčitou, stanovuje kauci v nejvyšší přípustné výši, neboť výše nabídkové ceny dosáhne za celou dobu plnění (tedy za dobu neurčitou) takové hodnoty, že 1% z nabídkové ceny navrhovatele za tuto dobu vždy přesáhne 2 mil. Kč, je tedy výkladem správným, a proto námitku navrhovatele nepovažuji za důvodnou.
20. K argumentu navrhovatele, že smlouvu na veřejnou zakázku by bylo možné ukončit několika způsoby, a to například výpovědí i bez udání důvodu, uvádím, že tento argument spíše potvrzuje závěr, ke kterému správně dospěl i Úřad, že není možné určit, po jak dlouhou dobu bude trvat smlouva, uzavřená na plnění předmětu veřejné zakázky. Je totiž zjevné, že ani zadavatel, ani žádný z účastníků a dokonce ani Úřad nemohou s jistotou vědět, po jak

dlouhou dobu bude taková smlouva trvat, když tak je třeba uvažovat o její maximální délce trvání, což je v daném případě doba neomezená. Tato situace se ve svém principu nijak neodlišuje od situace, kdy je uzavřena smlouva na dobu určitou a kauce se tak vypočítá za maximální dobu jejího trvání, a to bez ohledu na to, že taková smlouva může obsahovat i možnosti výpovědi a lze tedy vždy uvažovat o tom, že může trvat i kratší dobu. Pokud však Úřad má při stanovení výše kauce postupovat v souladu s ust. § 115 odst. 1 zákona, pak musí kauci vždy vypočítat z maximální doby, po kterou může smlouva trvat. Argument zadavatele tak nepovažuji za důvodný. Současně poukazuji na skutečnost, že ze stejného důvodu nepovažuji za důvodný ani argument navrhovatele, podle něhož by při plnění předmětu veřejné zakázky 1 % z nabídkové ceny překročilo částku 2 000 000 Kč až po 113 letech realizace, neboť s ohledem na výše uvedené je zřejmé, že Úřad při výpočtu kauce vychází z maximální možné délky trvání smlouvy, kterou je v daném případě doba neomezená, proto tento argument navrhovatele nelze přijmout.

21. Současně uvádím, že se neztotožňuji s námitkou navrhovatele směřující k tomu, že Úřad porušil čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Je zřejmé, že Úřad při výpočtu výše kauce postupoval zcela dle ust. § 115 odst. 1 zákona, který se na předmětnou problematiku vztahuje. Úřad tak pouze posoudil skutkový stav případu z hlediska znění zákonné normy, která na daný stav dopadá. Pokud tedy Úřad aplikoval příslušnou právní normu na rozhodovaný případ, pak svým postupem nemohl porušit právo navrhovatele domáhat se ochrany u příslušného státního orgánu.
22. Nadto považuji za důležité poukázat na skutečnost, že Úřad navrhovateli neubral ani neztížil jeho právo podat návrh na přezkoumání úkonu zadavatele v zadávacím řízení na realizaci veřejné zakázky ani mu neumenšil jeho procesní práva. Je zcela zřejmé, že navrhovateli nic nebránilo, aby kauci v požadované výši zaplatil a následně se případně domáhal opravnými prostředky vydání rozhodnutí, kterým by bylo rozhodnuto o nesprávném určení výše kauce. Pokud kauci ve stanovené výši nezaplatil, pak se vědomě vystavil následku, o kterém byl napadeným usnesením poučen. Z hlediska výše uvedeného tak ani tuto námitku navrhovatele nepovažuji za důvodnou.
23. Ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného usnesení, jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené usnesení jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav a současně uvedl všechny podklady pro vydání rozhodnutí a závěry, které z těchto podkladů zjistil, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.
24. Nelze tedy po přezkoumání napadeného usnesení přisvědčit tvrzení navrhovatele, že napadené usnesení je nesprávné z důvodu nesprávného posouzení věci a je nepřezkoumatelné. Závěry Úřadu, obsažené v napadeném usnesení, jsou dostatečně odůvodněny a jsou vnitřně logicky uspořádané. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když určil navrhovateli lhůtu sedmi dnů ode dne doručení

napadeného usnesení, ke složení kauce částkou ve výši 1 900 000 Kč a k doplnění návrhu na zahájení správního řízení o doklad o složení doplatku kauce a správní řízení přerušil do doby provedení uvedených úkonů.

VI. Závěr

25. Po zvážení všech aspektů dané věci, po zohlednění námitek navrhovatele, na základě zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení.
26. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. HANTÁLY a.s., Tovární 22, 691 06 Velké Pavlovice
2. Eurovision, a.s., Veveří 102, 616 00 Brno

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy